

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.10.2022
COM(2022) 546 final

2022/0341 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordningarna (EU) nr 260/2012 och (EU) 2021/1230 vad gäller
expressbetalningar i euro**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 546 final} - {SWD(2022) 546 final} - {SWD(2022) 547 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Direktbetalningar är en form av betalning där medel på några sekunder överförs från en betalares konto till en betalningsmottagares konto, vid vilken tidpunkt som helst, dag eller natt och vilken dag som helst på året. Detta skiljer direktbetalningar från andra typer av betalningar, som hanteras av betaltjänstleverantörer¹ endast under kontorstid och där medlen krediteras betalningsmottagaren först vid slutet av följande bankdag.

Direktbetalningar är en viktig teknisk innovation när det gäller betalningar. De gör det möjligt att frigöra medel som är låsta i det finansiella systemet och göra dem omedelbart tillgängliga för slutanvändare – konsumenter och företag i EU – för konsumtion och investeringar. Direktbetalningar erbjuder också möjligheter för banker och finansteknikföretag (*fintechbolag*) att utveckla nya betalningslösningar vid interaktionspunkter, oavsett om det sker vid fysiska försäljningsställen eller genom e-handelstransaktioner (t.ex. med hjälp av mobila betalningsapplikationer på smarttelefoner). Sådana lösningar skulle bidra till att minska den nuvarande höga koncentrationsnivån på marknaden för interaktionspunkter, särskilt för gränsöverskridande betalningar.

I EU finns redan en struktur för direktbetalningar i euro. Den innefattar flera betalningssystem som erbjuder omedelbar avveckling samt det expressbetalningssystem (SCT Inst-systemet) inom det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) som i november 2017 lanserades av Europeiska betalningsrådet².

De betydande potentiella fördelarna med direktbetalningar för konsumenter och företag i EU hämmas dock av ett långsamt införande och en låg användning av systemet med direktbetalningar. Vid utgången av 2021 var endast 11 % av de eurobetalningar som sändes i EU direktbetalningar³. Skälen till detta anges i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag (se nedan).

I sitt meddelande av den 5 december 2018 om en stärkt internationell roll för euron⁴ förordade kommissionen en helt integrerad marknad för direktbetalningar i EU i syfte att minska riskerna med och sårbarheterna i massbetalningar och öka de befintliga betalningslösningarnas autonomi. I sitt meddelande av den 24 september 2020 om en EU-strategi för massbetalningar⁵ tillkännagav kommissionen att den vid behov skulle föreslå lagstiftning som ålägger betaltjänstleverantörer i EU att erbjuda direktbetalningar i euro senast i slutet av 2021. I sina slutsatser av den 22 mars 2021⁶ framhöll rådet främjandet av en omfattande användning av direktbetalningar som ett mål för strategin för massbetalningar. I sitt meddelande av den 20 januari 2021 med titeln ”Det europeiska ekonomiska och

¹ En betaltjänstleverantör är en tillhandahållare av betaltjänster enligt definitionen i bilaga I till direktiv (EU) 2015/2366 (*andra betaltjänstdirektivet*), såsom ett kreditinstitut, betalningsinstitut eller institut för elektroniska pengar.

² Europeiska betalningsrådet är en privaträttslig sammanslutning av betaltjänstleverantörer som grundades 2002 och fungerar som ett beslutsfattande och samordnande organ inom den europeiska betalningssektorn och har som huvuduppgift att utveckla det gemensamma eurobetalningsområdet.

³ Källa: Europeiska betalningsrådet.

⁴ COM(2018) 796 final av den 5 december 2018.

⁵ COM(2020) 592 final av den 24 september 2020.

⁶ 7225/21.

finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft”⁷ tog kommissionen på nytt upp betydelsen av sin strategi för massbetalningar och av digital innovation inom finanssektorn som ett sätt att stärka den inre marknaden för finansiella tjänster och därigenom stärka dess öppna strategiska oberoende på det makroekonomiska och finansiella området. Sedermera tog kommissionen med ett initiativ om direktbetalningar i sitt arbetsprogram för 2022⁸.

I sina slutsatser av den 5 april 2022⁹ erinrade rådet, med hänvisning till kommissionens avsikt att lägga fram ett lagstiftningsinitiativ om direktbetalningar, om målet att främja utvecklingen av konkurrenskraftiga inhemska och alleuropeiska marknadsbaserade betalningslösningar och framhöll vikten av att man definierar och i praktiken genomför ett ramverk för ett oberoende, effektivt, välfungerande, öppet och autonomt europeiskt betalningsområde.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Att alla kan göra direktbetalningar i euro är en nödvändig del av uppdateringen och moderniseringen av Sepa. Sepa gör det möjligt för europeiska konsumenter, företag och offentliga förvaltningar att sända och ta emot gränsöverskridande betalningar i euro lika enkelt som inhemska betalningar, och gör det möjligt för allmänheten att använda sina befintliga betalkonton i sin hemmedlemsstat för att få lön eller betala räkningar mellan olika medlemsstater. Sepa-projektet inleddes med stöd av kommissionen 2002 och fick den europeiska banksektorn att inrätta Europeiska betalningsrådet, som på begäran av kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) åtog sig att utveckla harmoniserade system med regler och förfaranden för att verkställa eurobetalningar, i nära dialog med alla berörda parter (inklusive säljföretag och konsumenter). Sepa-systemet för betalningar i euro lanserades 2008 och för Sepa-autogireringar 2009. Dessa två system blev i praktiken obligatoriska för betalningar i euro genom Sepa-förordningen från 2012¹⁰. SCT Inst-systemet inleddes 2017.

Två EU-rättsakter på området för betalningar, 2015 års direktiv om betaltjänster på den inre marknaden (andra betaltjänstdirektivet)¹¹ och förordningen om gränsöverskridande betalningar¹², är redan tillämpliga på direktbetalningar och kommer att fortsätta att vara det även efter det att detta förslag har trätt i kraft. I andra betaltjänstdirektivet anges regler och skyldigheter för betaltjänstleverantörer och konsumenträttigheter för många typer av allmänt använda betalningar i EU, inklusive gireringar. Det utvärderas för närvarande och eventuella ändringsförslag kommer att ta full hänsyn till detta förslag. Enligt förordningen om gränsöverskridande betalningar ska samma pris tas ut för gränsöverskridande betalningar i euro som för inhemska betalningar av motsvarande typ i nationell valuta (inklusive gireringar och därmed direktbetalningar), om betalningarna hanteras av samma betaltjänstleverantör (se nedan för ytterligare förklaringar om samspelet mellan förordningen om gränsöverskridande betalningar och detta förslag).

⁷ COM(2021) 32 final av den 19 januari 2021.

⁸ COM(2021) 645 final av den 19 oktober 2021.

⁹ 6301/22.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1230 av den 14 juli 2021 om gränsöverskridande betalningar i unionen (kodifiering).

När betaltjänstleverantörer tillhandahåller direktbetalningar, liksom för alla andra typer av betalningar, måste de säkerställa att de har lämpliga verktyg för förebyggande i realtid av bedrägerier, penningtvätt och finansiering av terrorism, i full överensstämmelse med gällande EU-lagstiftning. Detta initiativ påverkar inte tillförlitligheten i kontrollerna avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I synnerhet påverkar dessa betalningars omedelbara karaktär, inom mindre än 10 sekunder, inte på något sätt skyldigheten för ansvariga enheter att utföra de kontroller avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som krävs och att vid behov lämna rapporter om misstänkta transaktioner. Det rör sig vanligtvis om krav som ska uppfyllas i efterhand, i motsats till skyldigheterna i fråga om sanktionskontroll som måste fullgöras innan transaktioner utförs (dvs. inom 10 sekunder för direktbetalningar) och därför omfattas av detta förslag. Detta förslag påverkar inte heller på något sätt effektiviteten hos och tidsplaneringen av finansunderrättelseenheter som granskar sådana rapporter om misstänkta transaktioner.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Initiativet är helt förenligt med andra initiativ av kommissionen i dess strategi för digitalisering av finanssektorn i EU¹³, som antogs tillsammans med strategin för massbetalningar och syftar till att främja den digitala omvandlingen av finanssektorn och EU:s ekonomi och avskaffa fragmenteringen på den digitala inre marknaden.

Initiativet är också helt förenligt med kommissionens meddelande om en starkt internationell roll för euron¹⁴, där den förespråkade ett helt integrerat system för direktbetalningar i EU i syfte att minska riskerna med och sårbarheterna i system för massbetalningar och öka de befintliga betalningslösningarnas autonomi. Det är också förenligt med kommissionens meddelande från 2021 ”Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft”¹⁵, där den upprepade betydelsen av dess strategi för massbetalningar och av digital innovation inom finanssektorn för att stärka den inre marknaden för finansiella tjänster. I samma meddelande bekräftades att kommissionens och ECB:s avdelningar gemensamt och på teknisk nivå skulle se över ett brett spektrum av de politiska, rättsliga och tekniska frågor som uppstår i samband med ett eventuellt införande av en digital euro, med hänsyn till deras respektive uppdrag enligt EU-fördragen. Ett lagstiftningsinitiativ om en digital euro har också tagits med i kommissionens arbetsprogram för 2023.

Ett fullständigt införande av direktbetalningar är ett av de viktigaste inslagen i ECB:s strategi för massbetalningar¹⁶, och ECB tillhandahåller även direktbetalningstjänsten TIPS (TARGET Instant Payment Settlement). ECB kan därför komma att inbjudas att utarbeta ett yttrande om detta förslag.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den lämpliga rättsliga grunden är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som ger EU-institutionerna i uppdrag att fastställa

¹³ COM(2020) 591 final av den 24 september 2020.

¹⁴ COM(2018) 796 final av den 5 december 2018.

¹⁵ COM(2021) 32 final av den 19 januari 2021.

¹⁶ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.eurosystemretailpaymentsstrategy~5a74eb9ac1.en.pdf>

bestämmelser i syfte att upprätta den inre marknaden och säkerställa dess funktion i linje med artikel 26 i EUF-fördraget. Detta är den rättsliga grund som används för befintlig EU-lagstiftning på området för betalningar, såsom Sepa-förordningen, andra betaltjänstdirektivet och förordningen om gränsöverskridande betalningar.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Endast åtgärder på EU-nivå kan föreskriva att alla relevanta betaltjänstleverantörer i EU ska tillhandahålla tjänsten att sända och ta emot gränsöverskridande direktbetalningar. Medlemsstaterna kan inte på egen hand föreskriva harmoniserade EU-regler om gränsöverskridande direktbetalningar, vare sig det gäller sanktionskontroller eller skydd för betalaren i händelse av bedrägeri eller fel. Dessutom inrättades Sepa för icke-expressbetalningar och autogireringar genom en EU-förordning, och det här förslaget vidareutvecklar Sepa.

- **Proportionalitetsprincipen**

Endast betaltjänstleverantörer som erbjuder sina kunder en tjänst för betalningar i euro omfattas av kravet på att erbjuda direktbetalningar i euro. Sepa-förordningen utesluter redan betalningstransaktioner som genomförs mellan och internt hos betaltjänstleverantörer, inbegripet deras ombud eller filialer, för egen räkning. Dessutom omfattas inte betalningsinstitut¹⁷ och institut för elektroniska pengar¹⁸, eftersom de för närvarande enligt direktivet om slutgiltig avveckling¹⁹ inte kan delta i avvecklingssystem som har betecknats enligt det direktivet, vilket innefattar många avvecklingssystem i EU som i stor utsträckning används för betalningar och direktbetalningar. Detta kan komma att omprövas mot bakgrund av framtida ändringar av direktivet om slutgiltig avveckling efter det att det har setts över. Enligt detta förslag kommer dock betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar inte att hindras från att erbjuda sina betaltjänstanvändare direktbetalningar på frivillig basis. I förslaget föreskrivs också olika tidsfrister för mottagande och sändning av direktbetalningar och för betaltjänstleverantörer inom och utanför euroområdet.

- **Val av instrument**

Med tanke på att det i Sepa-förordningen fastställs tekniska och affärsmässiga krav för alla betalningar i euro och att direktbetalningar i euro är en ny kategori av betalningar i euro, är det lämpligt att det föreliggande förslaget ändrar den förordningen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Den 23 november 2017 lade kommissionen fram en rapport om hur Sepa-förordningen fungerar, i enlighet med artikel 15 i förordningen²⁰. I rapporten drogs slutsatsen att Sepa-förordningen på det hela taget tillämpades korrekt i hela EU och att det inte fanns något behov av ett uppföljande lagstiftningsförslag.

¹⁷ Enligt definitionen i artikel 4.4 i andra betaltjänstdirektivet.

¹⁸ Enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/110/EG (direktivet om elektroniska pengar).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper.

²⁰ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/171123-report-sepa-requirements_en.pdf

Eftersom direktbetalningar inte fanns när Sepa-förordningen antogs 2012 innehöll den emellertid inga särskilda bestämmelser om denna nya kategori av betalningar i euro. Att lägga till särskilda bestämmelser om direktbetalningar i euro i Sepa-förordningen återspeglar moderniseringen av tekniken för överföring av betalningar i euro, som möjliggör omedelbar hantering.

- **Samråd med berörda parter**

För att alla berörda parter synpunkter skulle beaktas i kommissionens förslag omfattade samrådsstrategin för detta initiativ följande:

- Ett offentligt samråd för att få underlag för kommissionens strategi för massbetalningar, som var öppet mellan den 3 april och den 26 juni 2020²¹.
- Ett offentligt samråd om den inledande konsekvensbedömningen för detta initiativ, som var öppet mellan den 10 mars och den 7 april 2021²².
- Ett öppet offentligt samråd, som var öppet mellan den 31 mars och den 23 juni 2021²³.
- Ett riktat samråd med betalningssektorn, som var öppet från den 24 mars till den 12 juni 2021²⁴.
- Samråd med berörda parter i två av kommissionens expertgrupper: användargruppen för finansiella tjänster och expertgruppen för marknaden för betalningssystem.
- Diverse kontakter med olika berörda parter, antingen på deras initiativ eller på kommissionens.
- Ett webinarium om de potentiella fördelarna med direktbetalningar för konsumenter och företag, som anordnades av kommissionens generaldirektorat för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen den 10 juni 2021²⁵.
- Samråd med medlemsstaternas experter i kommissionens expertgrupp för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring och expertgruppen för unionens restriktiva åtgärder och exterritorialitet samt särskilda workshoppar om sanktionskontroll.

Resultatet av dessa samråd sammanfattas i bilaga 2 till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ett antal uppgifter och expertkällor användes vid utarbetandet av detta initiativ, bland annat följande:

- Uppgifter som lämnats under de olika samråd som anges ovan.

²¹ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-retail-payments-strategy_en

²² https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12931-Instant-payments_en

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12931-Instant-Payments/public-consultation_en

²⁴ https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/2021-instant-payments_en#:~:text=%E2%80%A2%E2%80%A2%E2%80%A2-.Target%20group,be%20addressed%20to%20all%20stakeholders.

²⁵ https://finance.ec.europa.eu/events/webinar-exploring-potential-instant-payments-eu-consumers-and-businesses-2021-06-10_en

- En studie utförd av uppdragstagaren Fidelis Consulting: *IPs, Current and foreseeable benefits*, som lades fram 2021²⁶.
- Regelbunden information från Europeiska betalningsrådet om medlemskapet i och användningen av Sepa-gireringar och SCT Inst-systemen.
- Information från ECB och nationella kommittéer för betalningar.
- ORBIS-databasen.
- Europeiska bankmyndighetens (EBA) register över betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar enligt andra betaltjänstdirektivet.
- Ett diskussionsunderlag om EBA:s preliminära iakttagelser om utvalda uppgifter om betalningsbedrägerier enligt andra betaltjänstdirektivet, som rapporterats av branschen.
- Uppgifter från betaltjänstleverantörer och andra typer av leverantörer, särskilt om kostnader, via riktade samråd och bilaterala kontakter.
- Uppgifter från den europeiska konsumentorganisationen (BEUC), särskilt om prissättningen av direktbetalningar i euro.
- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning²⁷ som överlämnades till nämnden för lagstiftningskontroll den 27 april 2022 och som, efter att ha lämnats in på nytt den 8 juli 2022, godkändes den 7 september 2022.

I konsekvensbedömningen konstateras att det största problemet är det låga utnyttjandet av direktbetalningar i euro, mätt som en procentandel av alla betalningar i euro som sänds i EU (cirka 11 %). Detta får två konsekvenser:

- Fördelarna av och effektivitetsvinsterna från direktbetalningar, både på makronivå och för särskilda kategorier av berörda parter, däribland konsumenter, sälj företag, användare inom företagssektorn, betaltjänstleverantörer, finansteknikföretag (fintechbolag) och offentliga förvaltningar, inklusive skattemyndigheter, förverkligas inte.
- Valet av betalningssätt vid interaktionspunkter, särskilt vid gränsöverskridande transaktioner, är begränsat.

Fyra problemkällor identifierades, två på utbudssidan och två på efterfrågesidan:

- Otillräckliga incitament för betaltjänstleverantörer att erbjuda direktbetalningar i euro (problem på utbudssidan).
- Avskräckande transaktionsavgifter för direktbetalningar jämfört med alternativa betalningssätt (problem på efterfrågesidan).
- Hög andel avvisade direktbetalningar som felaktigt identifierats som involverande personer på EU:s sanktionslistor (problem på utbudssidan).
- Oro hos betalare över direktbetalningars säkerhet (problem på efterfrågesidan).

²⁶ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/735d5b9d-0c5e-11ec-adb1-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-228471178>

²⁷ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 546.

I konsekvensbedömningen presenteras ett paket med rekommenderade handlingsalternativ, motsvarande de fyra problemkällor som identifierats:

- Ett krav på att betaltjänstleverantörer som tillhandahåller en regelbunden tjänst för betalningar i euro ska erbjuda sändning och mottagande av direktbetalningar i euro (med riktade undantag).
- Ett krav på att betaltjänstleverantörer inte ska ta ut högre avgifter för direktbetalningar i euro än för ordinarie betalningar i euro.
- Ett krav på sanktionskontroll i form av mycket frekventa kontroller av kunder mot EU:s sanktionslistor (vilket redan görs i vissa medlemsstater för inhemska betalningar) snarare än för varje enskild transaktion.
- Ett krav på att betaltjänstleverantörer ska erbjuda en tjänst genom vilken kunder underrättas när en bristande överensstämmelse upptäcks mellan betalningsmottagarens namn och det internationella bankkontonumret (Iban-numret), enligt vad som tillhandahålls av betalaren.

Ovanstående krav införs genom en ändring av Sepa-förordningen, som också reglerar andra typer av betalningar i euro, inbegripet icke-expressbetalningar. Kraven på sanktionskontroll och skydd av betalare är dock begränsade till direktbetalningar i euro, där de bakomliggande problemkällorna befanns ha störst effekter. När det gäller direktbetalningar är det omöjligt för betaltjänstleverantörer att inom 10 sekunder kontrollera om en markerad transaktion involverar personer på EU:s sanktionslistor, varför en sådan transaktion avvisas utan grund. För icke-expressbetalningar uppstår inte detta problem. Känslan av att ha fler alternativ för att återkräva medel i händelse av bedrägeri eller fel när icke-expressbetalningar används avskräcker dessutom betalare från att använda direktbetalningar i större utsträckning jämfört med icke-expressbetalningar.

I konsekvensbedömningen identifierades väsentliga, men proportionella, engångskostnader för införande av direktbetalningar för betaltjänstleverantörer som ännu inte erbjuder sådana och, för de flesta betaltjänstleverantörer, för att införa ett sätt kontrollera att betalningsmottagarens Iban-nummer överensstämmer med betalningsmottagarens namn. De löpande kostnaderna för betaltjänstleverantörer skulle vara begränsade. På det hela taget skulle kostnadseffekterna för betaltjänstleverantörer bli neutrala över tiden, mot bakgrund av betydande besparingar till följd av den föreslagna nya metoden för sanktionskontroll, mindre tid och insatser för att följa upp bedrägerier och fel, minskade kostnader för hantering av kontanter och checkar och utsikterna att konkurrera mer effektivt med de etablerade aktörerna på marknaden vid interaktionspunkterna och erbjuda innovativa direktbetalningslösningar vid interaktionspunkterna, inbegripet vid gränsöverskridande betalningar.

Ett brett spektrum av fördelar kommer att uppnås genom förbättrad likviditet och ett förbättrat kassaflöde. Dessa kommer att tillfalla alla mottagare av direktbetalningar, däribland konsumenter, sälj företag, användare inom företagssektorn och offentliga förvaltningar, inklusive skattemyndigheter, vilket avsevärt ökar deras ekonomiska effektivitet. För närvarande transiteras många miljarder euro i betalningssystem vid en given tidpunkt och är inte tillgängliga för konsumtion eller investeringar.

En ökad användning av direktbetalningar kommer också att stimulera utvecklingen av nya betalningslösningar, så att direktbetalningar kan användas vid interaktionspunkter för att köpa varor och tjänster, särskilt vid gränsöverskridande transaktioner. Detta kommer att öka

konkurrensen inom sektorn och leda till kostnadsminskningar för sälj företag, som potentiellt kan överföra dem till konsumenterna.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta initiativ är inte ett initiativ för lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet). Även om det innebär en ändring av Sepa-förordningen, som fastställer krav för betalningar och autogireringar i euro, bygger det inte på en utvärdering av den förordningen och ändrar inte den förordningen utöver vad som är nödvändigt för att specifikt införa nya bestämmelser om direktbetalningar.

I linje med principen ”en in och en ut” har kommissionen åtagit sig att i möjligaste mån kompensera för anpassningskostnader för nya initiativ och att uppväga nya administrativa kostnader genom att på motsvarande sätt minska de administrativa kostnaderna för andra initiativ²⁸. Detta förslag medför dock inga administrativa kostnader för företag, privatpersoner eller offentliga myndigheter, eftersom initiativet inte kommer att leda till ökad tillsyn över eller övervakning av betaltjänstleverantörer eller till särskilda rapporteringsskyldigheter. Initiativet ger inte heller upphov till några avgifter som tas ut av myndigheter.

Även om anpassningskostnader inte behöver kompenseras enligt principen ”en in och en ut”, kommer de återkommande kostnadsbesparingarna för betaltjänstleverantörer till följd av den nya metoden för sanktionskontroll sannolikt att mer än uppväga de anpassningskostnader som genereras av de andra delarna i detta förslag, vilket innebär negativa anpassningskostnader (dvs. besparingar) för initiativet som helhet²⁹.

- **Grundläggande rättigheter**

Initiativet är förenligt med de grundläggande rättigheterna.

I den mån behandling av personuppgifter är nödvändig för att följa detta initiativ måste behandlingen ske i linje med den allmänna dataskyddsförordningen³⁰.

I det här initiativet fastställs en skyldighet att kontrollera avvikelser mellan betalningsmottagarens namn och betalkontonummer när det gäller direktbetalningar i euro. När betalningsmottagarna är fysiska personer är behandlingen av deras namn och betalkontonummer proportionerlig och nödvändig för att förhindra bedrägliga transaktioner och upptäcka fel. I förslaget fastställs vidare ett förfarande för att kontrollera om någon av betaltjänstleverantörernas kunder är uppförda på förteckningen över personer eller enheter som är föremål för EU-sanktioner. I förslaget fastställs tydliga regler för hur ofta sådana kontroller ska utföras och vem som ska ansvara för dem. Initiativet säkerställer att alla personuppgifter som behövs för att utföra sådana kontroller är adekvata, relevanta och begränsade till vad som är nödvändigt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag påverkar inte EU-budgeten.

²⁸ Administrativa kostnader definieras som de kostnader som uppstår för företag, privatpersoner, det civila samhällets organisationer och offentliga myndigheter på grund av den administration som är förenad med deras administrativa skyldigheter enligt rättsreglerna.

²⁹ Se arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 546.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

5. ÖVRIGA INSLAG

• **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Det allmänna målet att öka direktbetalningars i euro andel av samtliga betalningar i euro kan övervakas kontinuerligt på grundval av uppgifter från Europeiska betalningsrådet, som förvaltar Sepa-gireringar och SCT Inst-systemen. Att övervaka användningen av direktbetalningar i euro i olika användarfall (även vid interaktionspunkter) och volymerna av direktbetalningar i euro jämfört med kontanter eller kort kommer att kräva att data sammanställs från ett antal olika källor, med bistånd av ECB och EBA. Några nya rapporteringskrav för betaltjänstleverantörer kommer inte att införas.

• **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

Genom förslaget införs ytterligare bestämmelser i Sepa-förordningen om direktbetalningar i euro och anges vilka betaltjänstleverantörer som måste följa dessa bestämmelser.

Fyra nya definitioner införs:

- ”expressbetalning”, som fastställer centrala tekniska krav och klargör att det är en underkategori till betalningar i euro,
- ”gränssnitt för betaltjänstanvändare” (betaltjänstanvändargränssnitt), som ytterligare förtydligar bestämmelserna om betaltjänstanvändares rätt att initiera direktbetalningar via samma kanaler som de använder för att initiera andra betalningar och innehåller bestämmelser om avgifter för motsvarande betalningstransaktioner i euro,
- ”betalkontonummer”, som klargör att det ”betalkontonummer” som avses i artikel 5.1 a i Sepa-förordningen och i artikel 5c i detta förslag bör betraktas som den unika identifikationskod som avses i artikel 88 i andra betaltjänstdirektivet och definieras i artikel 4.33 i det direktivet,
- ”förtecknade personer eller enheter”, som klargör att betaltjänstleverantörer bör följa det förfarande som fastställs i artikel 5d i detta förslag för att säkerställa att de efterlever EU:s sanktioner, vilket innebär skyldigheten att frysa enskilda personers eller enheters tillgångar och att inte göra medel eller ekonomiska resurser direkt eller indirekt tillgängliga för dem.

Dessutom ändras den befintliga definitionen av ”system för betalning av mindre belopp”, för att återspegla olika sätt att avveckla massbetalningstransaktioner, inbegripet avveckling som inte sker i omgångar (per enskild transaktion) och genomförande av direktbetalningar dygnet runt i realtid.

Obligatoriskt tillhandahållande av expressbetalningar i euro (artikel 5a)

Betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betalningar i euro kommer att bli skyldiga att erbjuda tjänsten att sända och ta emot direktbetalningar i euro. Ett antal tekniska specifikationer fastställs för denna tjänst, bland annat kravet att ta emot betalningsorder och vara nåbara för direktbetalningar 24 timmar om dygnet, 365 dagar per år, utan möjlighet att ange bryttidpunkter eller begränsa hanteringen av direktbetalningar till endast bankdagar. Betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar omfattas inte av detta krav eftersom de har begränsad tillgång till betalningssystem.

Kundgränssnitt (betaltjänstanvändargränssnitt) genom vilka order om betalningar kan lämnas in måste också göra det möjligt att lämna in order för direktbetalningar. Om en betaltjänstleverantör erbjuder möjligheten att lämna in multipla betalningsorder för betalningar som paketeras tillsammans i bulk måste den erbjuda samma tjänst för direktbetalningar i euro.

Införandet av dessa krav kommer att ske stegvis, med fyra separata datum enligt följande:

- Mottagande av direktbetalningar i euro för betaltjänstleverantörer i euroområdet: 6 månader efter denna förordnings ikraftträdande.
- Sändning av direktbetalningar i euro för betaltjänstleverantörer i euroområdet: 12 månader efter ikraftträdandet.
- Mottagande av direktbetalningar i euro för betaltjänstleverantörer utanför euroområdet: 30 månader efter ikraftträdandet.
- Sändning av direktbetalningar i euro för betaltjänstleverantörer utanför euroområdet: 36 månader efter ikraftträdandet.

Avgifter för direktbetalningar (artikel 5b och ändring av förordning (EU) 2021/1230)

De avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut för att sända eller ta emot direktbetalningar i euro bör inte vara högre än de avgifter som denne tar ut för att sända eller ta emot icke-expressbetalningar i euro. Detta krav kommer att gälla alla betaltjänstleverantörer som erbjuder direktbetalningar i euro, även de som inte måste erbjuda direktbetalningar (t.ex. betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar). Det kommer att gälla för betaltjänstleverantörer i euroområdet från och med 6 månader efter förordningens ikraftträdande och för betaltjänstleverantörer utanför euroområdet från och med 30 månader efter ikraftträdandet.

För vissa transaktioner med direktbetalningar i euro, nämligen gränsöverskridande direktbetalningar i euro som genomförs av en betaltjänstleverantör som är etablerad i en medlemsstat utanför euroområdet, skulle tillämpningen av förordning (EU) 2021/1230 om gränsöverskridande betalningar kunna leda till en högre avgift än vad som krävs enligt detta förslag. I artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/1230 föreskrivs att de ”avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut av en betaltjänstanvändare för gränsöverskridande betalningar i euro ska vara desamma som de avgifter som denna betaltjänstleverantör tar ut för motsvarande nationella betalningar till samma värde i den nationella valutan i den medlemsstat där betaltjänstanvändarens betaltjänstleverantör är belägen”. En gränsöverskridande direktbetalning i euro och en inhemsk direktbetalning i den nationella valutan skulle utgöra sådana motsvarande betalningar.

När en betaltjänstleverantör som är etablerad utanför euroområdet prissätter en gränsöverskridande direktbetalning i euro skulle den enligt det nuvarande förslaget vara skyldig att ta ut en avgift som är lika med eller lägre än avgiften för en gränsöverskridande icke-expressbetalning i euro och, enligt förordningen om gränsöverskridande betalningar, exakt samma avgift som för inhemska direktbetalningar i den nationella valutan. Det skulle dock inte vara möjligt att uppfylla båda kraven om en sådan betaltjänstleverantör för närvarande tar ut högre avgifter för en inhemsk direktbetalning i den nationella valutan än för gränsöverskridande icke-expressbetalningar i euro.

För att till fullo uppnå målet att styra betaltjänstanvändarna mot direktbetalningar i euro ändras förordning (EU) 2021/1230 för att säkerställa att en gränsöverskridande direktbetalning i euro prissätts på samma nivå som eller en lägre nivå än en motsvarande ordinarie gränsöverskridande betalning i euro, även om detta innebär att priset för sådana

gränsöverskridande direktbetalningar i euro inte är detsamma som priset för en motsvarande inhemsk direktbetalning i den nationella valutan.

Avvikelser mellan en betalningsmottagares namn och betalkontonummer (artikel 5c)

Alla betaltjänstleverantörer som erbjuder tjänsten att sända direktbetalningar i euro (även de som inte är skyldiga att göra detta) är skyldiga att tillhandahålla sina betaltjänstanvändare en tjänst som kontrollerar att betalningsmottagarens Iban-nummer³¹ överensstämmer med betalningsmottagarens namn och som underrättar betaltjänstanvändaren om alla upptäckta avvikelser. Underrättelsen måste lämnas innan betalaren slutför betalningsordern för en direktbetalning och innan betaltjänstleverantörerna genomför direktbetalningen. I samtliga fall står det användaren fritt att sända betalningsordern för en direktbetalning eller ej.

En användares nyttjande av en sådan tjänst påverkar inte betaltjänstleverantörens ansvar för underlåtenhet att genomföra eller för ett bristfälligt eller sent genomförande av en direktbetalning, som anges i artiklarna 88 och 89 i andra betaltjänstdirektivet.

Betaltjänstleverantörerna bör underrätta betaltjänstanvändarna om alla upptäckta avvikelser mellan betalningsmottagarens namn och betalkontonummer, enligt vad som tillhandahållits av betalaren, i fråga om både nationella och gränsöverskridande expressbetalningar i euro. Detta förslag hindrar inte betaltjänstleverantörer från att erbjuda en sådan tjänst även i fråga om andra typer av betalningar och inte bara expressbetalningar.

Betaltjänstleverantörer får ta ut en avgift för användningen av en sådan tjänst och betaltjänstanvändare är inte skyldiga att använda den.

Detta krav kommer att gälla för betaltjänstleverantörer i euroområdet från och med 12 månader efter ikraftträdandet och för betaltjänstleverantörer utanför euroområdet från och med 36 månader efter ikraftträdandet. Dessa tidsfrister är helt i linje med datumen för införande av kravet på att erbjuda tjänsten för sändning av direktbetalningar i euro.

Kontroll för EU-sanktionsändamål av direktbetalningar (artikel 5d)

Betaltjänstleverantörer är skyldiga att följa en harmoniserad strategi så att EU:s sanktioner kan tillämpas utan dubbelarbete, ineffektivitet och därav följande friktioner som orsakas av att betaltjänstleverantörer tillämpar olika kontrollprocesser. Den harmoniserade strategin avser de särskilda typer av sanktioner som är tillämpliga på enskilda personer och enheter, dvs. kravet att frysa tillgångar och att inte göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för sådana personer och enheter. Kommissionens avdelningar för en konsoliderad förteckning över sådana personer och enheter³².

Betaltjänstleverantörer är skyldiga att minst en gång om dagen kontrollera om någon av deras kunder är uppförda på förteckningen över personer eller enheter som är föremål för EU-sanktioner, och under alla omständigheter omedelbart efter det att nya eller ändrade uppföranden på förteckningen har trätt i kraft.

En harmoniserad strategi ger betaltjänstleverantörerna välbehövlig rättslig säkerhet och undanröjer därmed friktioner som förhindrar ett effektivt genomförande av direktbetalningar i euro, samtidigt som den övergripande effektiviteten i sanktionskontrollen inte äventyras.

³¹ Iban-numret fungerar som den unika identifikationskoden enligt definitionen i artikel 4.33 i andra betaltjänstdirektivet och som betalkontonumret enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 260/2012.

³² <https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=en>

Om en betalares eller betalningsmottagares betaltjänstleverantör underlåter att utföra erforderliga kontroller och därefter deltar i genomförandet av en direktbetalning för en betalare eller en betalningsmottagare som är föremål för EU-sanktioner, är denne ansvarig för eventuell ekonomisk skada för den andra betaltjänstleverantör som deltar i direktbetalningen till följd av sanktioner enligt EU:s sanktionsregler. Detta krav kommer att gälla för alla betaltjänstleverantörer som omfattas av artikel 5d från och med 6 månader efter ikraftträdandet.

Sanktioner (artikel 11)

Sanktioner för betaltjänstleverantörers bristande efterlevnad av de rättsliga kraven i detta förslag är medlemsstaternas ansvar. Sanktionerna måste vara effektiva, proportionella och avskräckande. Miniminivåer för de sanktioner som nationella myndigheter kan ålägga för underlåtenhet att fullgöra EU:s sanktionsskyldigheter fastställs i den nya artikel 11.1b i Sepa-förordningen. Medlemsstaterna måste underrätta kommissionen om vilka sanktioner som gäller inom deras jurisdiktion.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordningarna (EU) nr 260/2012 och (EU) 2021/1230 vad gäller expressbetalningar i euro

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³³,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande³⁴,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012³⁵ utgör grunden för det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa). För att skapa gynnsamma villkor för ökad konkurrens, särskilt för betalningar vid interaktionspunkter, bör Sepa-projektet kontinuerligt uppdateras för att återspegla innovation och marknadsutveckling när det gäller betalningar, främja utvecklingen av nya unionsomfattande betalningsprodukter och underlätta tillträdet för nya marknadsaktörer.
- (2) Under 2017 kom betaltjänstleverantörer under ledning av Europeiska betalningsrådet överens om ett unionsomfattande system för expressbetalningar i euro. Den europeiska betalningssektorns insatser har inte visat sig vara tillräckliga för att säkerställa en omfattande användning av expressbetalningar i euro på unionsnivå. Endast en utbredd och snabbt ökad användning av sådana betalningar kan frigöra de fullständiga nätverkseffekterna av expressbetalningar i euro, som leder till fördelar och ekonomiska effektivitetsvinster för betaltjänstanvändare och betaltjänstleverantörer, minskad marknadskoncentration, ökad konkurrens och valfrihet i fråga om elektroniska betalningar, särskilt för gränsöverskridande betalningar vid interaktionspunkter.
- (3) Genom förordning (EU) nr 260/2012 fastställdes tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro. Expressbetalningar i euro är en relativt ny

³³ EUT C [...], [...], s. [...].

³⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

kategori av betalningar i euro som uppstod på marknaden först efter antagandet av den förordningen. Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda krav för expressbetalningar i euro, utöver de allmänna krav som gäller för alla betalningar.

- (4) Ett antal nationella regleringslösningar har redan antagits eller föreslagits för att öka användningen av expressbetalningar i euro, bland annat genom att stärka betaltjänstanvändares skydd mot att sända medel till en oavsiktlig betalningsmottagare eller genom att specificera förfarandet för fullgörande av de skyldigheter som följer av unionens sanktioner. Sådana nationella regleringslösningar innebär en risk för att den inre marknaden fragmenteras, vilket ökar efterlevnadskostnaderna till följd av olika uppsättningar nationella regleringskrav och försvårar genomförandet av gränsöverskridande expressbetalningar.
- (5) Innan expressbetalningar uppstod sammanfördes betalningstransaktioner i allmänhet av betaltjänstleverantörer och lämnades in till ett system för betalning av mindre belopp för clearing och avveckling vid på förhand bestämda tidpunkter. I de system för betalning av mindre belopp som för närvarande används för att hantera expressbetalningar i euro lämnas betalningstransaktionerna dock in individuellt, hanteras i realtid och dygnet runt. För att återspegla detta är det nödvändigt att ändra definitionen av ”system för betalning av mindre belopp”.
- (6) Att säkerställa att alla betaltjänstanvändare i unionen kan lämna betalningsorder för och ta emot expressbetalningar i euro är en förutsättning för en ökad användning av sådana transaktioner. I nuläget erbjuder minst en tredjedel av betaltjänstleverantörerna i unionen inga expressbetalningar i euro. Dessutom har den takt med vilken betaltjänstleverantörerna har lagt till expressbetalningar till sina tjänster under de senaste åren varit för långsam, vilket hindrar ytterligare integration av unionens inre betalningsmarknad. Betaltjänstleverantörer bör därför bli skyldiga att erbjuda tjänsten att sända och ta emot expressbetalningar i euro.
- (7) För att skapa en integrerad marknad för expressbetalningar i euro är det väsentligt att sådana transaktioner hanteras i enlighet med en gemensam uppsättning regler och krav. En expressbetalning i euro gör det möjligt att kreditera medel till en betalningsmottagares konto inom några sekunder och dygnet runt. Denna tillgänglighet dygnet runt varje dag på året är ett oskiljaktigt inslag i expressbetalningar. Det är därför lämpligt att definitionen av expressbetalningar hänvisar till de särskilda villkor som de bör uppfylla när det gäller tidpunkten för mottagande av betalningsorder, hantering, kreditering och valuteringsdag.
- (8) Det finns en rad olika gränssnitt genom vilka betaltjänstanvändare kan lämna en betalningsorder för en betalning i euro, bland annat via en internetbank, en mobilapplikation eller en uttagsautomat, i en filial eller per telefon. För att säkerställa att alla betaltjänstanvändare har tillgång till expressbetalningar i euro bör det inte finnas någon skillnad i fråga om de gränssnitt genom vilka betaltjänstanvändare kan lämna betalningsorder för expressbetalningar och andra typer av betalningstransaktioner. Om det är möjligt för en betaltjänstanvändare att till en betaltjänstleverantör lämna in betalningsorder för sammanförda betalningar, bör samma möjlighet också finnas när det gäller expressbetalningar i euro. Betaltjänstleverantörer bör som standard kunna erbjuda alla betalningar i euro som initieras av deras betaltjänstanvändare som omedelbara betalningar.
- (9) Det skulle inte vara proportionerligt att ålägga betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar en skyldighet att erbjuda tjänsten att sända och ta emot expressbetalningar i euro, eftersom dessa institut inte kan godkännas som deltagare i

ett betalningssystem som betecknats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG³⁶. Dessa institut kan därför ha svårt att få tillgång till den infrastruktur som krävs för att genomföra expressbetalningar. Det är därför lämpligt att undanta betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar från skyldigheten att erbjuda tjänsten att sända och ta emot expressbetalningar i euro.

- (10) Betaltjänstanvändare är mycket känsliga för nivån på de avgifter som tas ut för utbytbara betalningsmetoder. Avgiftsnivån kan därför styra dem till eller bort från en viss betalningsmetod. På de nationella marknader där högre transaktionsavgifter för expressbetalningar i euro har tillämpats jämfört med avgifter för andra typer av betalningar i euro är användningen av expressbetalningar låg. Detta har hindrat uppnåendet av den kritiska massa av expressbetalningar i euro som krävs för att förverkliga de fullständiga nätverkseffekterna för både betaltjänstleverantörer och betaltjänstanvändare. Alla typer av avgifter som tas ut från betalare och betalningsmottagare för genomförande av expressbetalningar i euro, inbegripet transaktionsavgifter eller schablonavgifter, bör därför inte överstiga de avgifter som tas ut från samma betaltjänstanvändare för motsvarande typer av andra betalningar i euro. Vid identifieringen av motsvarande typer av betalningar bör det vara möjligt att använda kriterier som t.ex. det gränssnitt för betaltjänstanvändare eller det betalningsinstrument som används för att initiera betalningen, kundstatus och, i relevanta fall, huruvida betalningen är nationell eller gränsöverskridande.
- (11) Säkerheten för expressbetalningar i euro är avgörande för att öka betaltjänstanvändares förtroende för sådana tjänster och säkerställa att de används. Betalare som avser att sända en betalning till en viss betalningsmottagare kanske anger, till följd av bedrägeri eller fel, ett betalkontonummer som inte motsvarar ett konto som innehas av den betalningsmottagaren. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366³⁷ är den enda avgörande faktorn för ett korrekt genomförande av transaktionen med avseende på betalningsmottagaren den unika identifikationskoden, och betaltjänstleverantörer behöver inte kontrollera betalningsmottagarens namn. Vid expressbetalningar finns det inte tillräckligt med tid för betalaren att upptäcka förekomsten av ett bedrägeri eller fel och försöka återvinna medlen innan de krediteras betalningsmottagarens konto. Betaltjänstleverantörer bör därför kontrollera om det finns någon avvikelse mellan den unika identifikationskod för betalningsmottagaren och det namn på betalningsmottagaren som betalaren tillhandahåller, och underrätta en betalare som lämnar en betalningsorder för en expressbetalning i euro om alla sådana avvikelser som upptäcks. För att undvika onödiga friktioner vid eller förseningar av den omedelbara hanteringen av transaktionen bör betalarens betaltjänstleverantör lämna en sådan underrättelse inom högst några få sekunder från den tidpunkt då betalaren lämnar uppgifter om betalningsmottagaren. För att betalaren ska kunna besluta om den planerade transaktionen ska fortsätta bör betalarens betaltjänstleverantör lämna en sådan underrättelse innan betalaren auktoriserar transaktionen.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (12) Vissa attribut för namnet på den betalningsmottagare till vars konto betalaren vill göra en expressbetalning kan öka sannolikheten för att betaltjänstleverantören upptäcker en avvikelse, inbegripet förekomsten av diakritiska tecken eller olika möjliga translittereringar av namn i olika alfabet, skillnader mellan vanligt använda namn och namn som anges på formella identitetshandlingar när det gäller fysiska personer eller skillnader mellan kommersiella och juridiska namn när det gäller juridiska personer. För att undvika onödiga friktioner vid hanteringen av expressbetalningar i euro och underlätta betalarens beslut om huruvida den planerade transaktionen ska genomföras, bör betaltjänstleverantörer ange graden av en sådan avvikelse, bland annat genom att i underrättelsen ange ”ingen överensstämmelse” eller ”nära överensstämmelse”.
- (13) Auktoriseringen av en betalningstransaktion där betaltjänstleverantören har upptäckt en avvikelse och underrättat betaltjänstanvändaren om denna avvikelse kan leda till att medel överförs till en oavsiktlig betalningsmottagare. I sådana fall bör betaltjänstleverantörer inte hållas ansvariga för genomförandet av transaktionen till en oavsiktlig betalningsmottagare, i enlighet med artikel 88 i direktiv (EU) 2015/2366. Betaltjänstleverantörerna bör informera betaltjänstanvändarna om konsekvenserna för betaltjänstleverantörernas ansvar och betaltjänstanvändarnas rättigheter till återbetalning om de väljer att ignorera den underrättade avvikelser. Betaltjänstanvändare bör kunna välja att inte använda tjänsten när som helst under avtalet med betaltjänstleverantören. Efter att ha valt att inte utnyttja tjänsten bör betaltjänstanvändare kunna välja att på nytt utnyttja tjänsten.
- (14) Det är av avgörande betydelse att betaltjänstleverantörer faktiskt fullgör sina skyldigheter i fråga om unionens sanktioner mot personer, organ eller enheter som är föremål för frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för eller till förmån för dem, antingen direkt eller indirekt, i enlighet med restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget (förtecknade personer eller enheter). Unionsrätten innehåller dock inga regler om det förfarande eller de verktyg som betaltjänstleverantörerna ska använda för att säkerställa att de fullgör dessa skyldigheter. Betaltjänstleverantörerna tillämpar således olika metoder, utifrån sina individuella val eller de riktlinjer som tillhandahålls av de berörda nationella myndigheterna. Praxisen att fullgöra skyldigheter i fråga om unionssanktioner genom att kontrollera den betalare och den betalningsmottagare som är involverad i varje betalningstransaktion, vare sig den är nationell eller gränsöverskridande, leder till att ett mycket stort antal betalningar markeras som potentiellt involverande förtecknade personer eller enheter. Den stora majoriteten av sådana markerade transaktioner visar sig dock, efter kontroll, inte involvera några sådana personer eller enheter. På grund av expressbetalningars karaktär är det omöjligt för betaltjänstleverantörer att inom en kort tid omedelbart kontrollera sådana markerade transaktioner och därför avvisas de. Denna situation skapar operativa utmaningar för betaltjänstleverantörer att erbjuda expressbetalningar till sina betaltjänstanvändare i hela unionen på ett tillförlitligt och förutsägbart sätt. För att skapa större rättssäkerhet, öka effektiviteten i betaltjänstleverantörernas ansträngningar att fullgöra sina skyldigheter i fråga om unionssanktioner i samband med expressbetalningar i euro och förebygga onödiga hinder för sådana transaktioner bör betaltjänstleverantörer således åtminstone dagligen kontrollera om deras betaltjänstanvändare utgör förtecknade personer eller enheter och inte längre tillämpa några transaktionsbaserade kontroller.
- (15) För att förhindra initiering av expressbetalningar från betalkonton som tillhör förtecknade personer eller enheter och för att omedelbart frysa medel som skickas till

sådana konton, bör betaltjänstleverantörer utföra kontroller av sina betaltjänstanvändare så snart som möjligt efter ikraftträdandet av en ny restriktiv åtgärd som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget och som föreskriver frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga, vilket säkerställer att betaltjänstleverantörer fullgör sina skyldigheter i fråga om unionens sanktioner på ett ändamålsenligt sätt.

- (16) Om en betaltjänstleverantör inte utför kontroller i tid av sina betaltjänstanvändare kan detta leda till att den andra betaltjänstleverantör som är involverad i genomförandet av samma expressbetalningstransaktion underlåter att frysa medel hos en förtecknad person eller enhet eller gör medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för en sådan person eller enhet. Betaltjänstleverantörer som åläggs sanktioner för bristande efterlevnad av sina skyldigheter i fråga om unionssanktioner på grund av att en annan betaltjänstleverantör inte utför kontroller i tid av sina betaltjänstanvändare bör kompenseras för dessa sanktioner av den andra betaltjänstleverantören.
- (17) Överträdelser av denna förordning bör bli föremål för sanktioner som utdöms av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. För att underlätta det ömsesidiga förtroendet mellan betaltjänstleverantörer och relevanta behöriga myndigheter för ett enhetligt och grundligt genomförande av en harmoniserad strategi för betaltjänstleverantörers efterlevnad av sina skyldigheter i fråga om unionens sanktioner är det i synnerhet lämpligt att på unionsnivå harmonisera miniminivåerna för sanktioner när betaltjänstleverantörer överträder sina skyldigheter att kontrollera huruvida deras betaltjänstanvändare är förtecknade personer eller enheter.
- (18) Betaltjänstleverantörer behöver tillräckligt med tid för att fullgöra de skyldigheter som anges i denna förordning. Det är därför lämpligt att införa dessa skyldigheter gradvis så att betaltjänstleverantörerna kan använda sina resurser på ett effektivare sätt. Skyldigheten att erbjuda tjänsten att sända expressbetalningar bör därför tillämpas senare och föregås av en skyldighet att erbjuda tjänsten att ta emot expressbetalningar, eftersom tjänsten att sända expressbetalningar tenderar att vara den dyrare och mer komplicerade av de två tjänsterna när det gäller genomförandet och därför kräver mer tid. Tjänsten att underrätta betalaren om upptäckta avvikelser mellan betalningsmottagarens namn och betalkontonummer är endast relevant för betaltjänstleverantörer som erbjuder tjänsten att sända expressbetalningar. Skyldigheten att erbjuda denna tjänst bör därför gälla från samma tidpunkt som skyldigheten att erbjuda tjänsten att sända expressbetalningar. Skyldigheterna i fråga om avgifter och ett harmoniserat förfarande för att säkerställa efterlevnad av skyldigheter i fråga om unionens sanktioner bör gälla så snart betaltjänstleverantörerna är skyldiga att erbjuda tjänsten att ta emot expressbetalningar. För att betaltjänstleverantörer etablerade i medlemsstater som inte har euron som valuta effektivt ska kunna allokera nödvändiga resurser för att genomföra expressbetalningar i euro, bör de skyldigheter som anges i denna förordning gälla för sådana betaltjänstleverantörer från och med ett senare datum än för betaltjänstleverantörer etablerade i medlemsstater som har euron som valuta, med samma gradvisa metod för att införa olika skyldigheter som för betaltjänstleverantörer som är etablerade i euroområdet.

- (19) Enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1230³⁸ ska de avgifter som en betaltjänstleverantör som är etablerad i en medlemsstat som inte har euron som valuta tar ut för gränsöverskridande betalningar i euro vara desamma som de avgifter som betaltjänstleverantören tar ut för nationella betalningar i den medlemsstatens nationella valuta. I situationer där en sådan betaltjänstleverantör tar ut högre avgifter för nationella expressbetalningar i nationell valuta än för nationella icke-expressbetalningar i nationell valuta, och därmed även högre avgifter än för gränsöverskridande icke-expressbetalningar i euro, skulle den avgiftsnivå som en sådan betaltjänstleverantör skulle vara skyldig att tillämpa enligt artikel 3 i förordning (EU) 2021/1230 för gränsöverskridande expressbetalningar i euro vara högre än avgifterna för gränsöverskridande icke-expressbetalningar i euro. I sådana situationer är det, för att undvika motstridiga krav och med beaktande av det centrala målet att styra betaltjänstanvändarna mot expressbetalningar i euro, lämpligt att kräva att de avgifter som tas ut av betalare och betalningsmottagare för gränsöverskridande expressbetalningar i euro inte överstiger de avgifter som tas ut för gränsöverskridande icke-expressbetalningar i euro.
- (20) Förordningarna (EU) nr 260/2012 och (EU) 2021/1230 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (21) All behandling av personuppgifter i samband med tillhandahållande av expressbetalningar eller den tjänst som upptäcker och underrättar om avvikelser mellan en betalningsmottagares namn och betalkontonummer, samt kontroll av huruvida betaltjänstanvändare är förtecknade personer eller enheter, bör överensstämma med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679³⁹. Behandlingen av fysiska personers namn och betalkontonummer är proportionerlig och nödvändig för att förhindra bedrägliga transaktioner, upptäcka fel och säkerställa efterlevnaden av restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget och som föreskriver frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga.
- (22) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta nödvändiga enhetliga regler på unionsnivå för gränsöverskridande expressbetalningar i euro och att öka den totala användningen av expressbetalningar i euro, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan ålägga betaltjänstleverantörer i andra medlemsstater skyldigheter, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.
- (23) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁴⁰ och avgav ett yttrande den [XX XX 2022]⁴¹.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1230 av den 14 juli 2021 om gränsöverskridande betalningar i unionen (kodifiering) (EUT L 274, 30.7.2021, s. 20).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 *Ändringar av förordning (EU) nr 260/2012*

Förordning (EU) nr 260/2012 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas som punkterna 1a–1d:

”1a. *expressbetalning*: en betalning som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Tidpunkten för mottagande av betalningsordern för en sådan betalning är den tidpunkt då betalaren instruerar sin betaltjänstleverantör att genomföra denna betalning, oavsett dag eller timme.
- b) Betalningsordern för en sådan betalning hanteras omedelbart av betalarens betaltjänstleverantör, oavsett dag eller timme.
- c) Betalningsmottagarens betalkonto krediteras det överförda beloppet inom 10 sekunder efter mottagandet av betalningsordern.
- d) Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto är samma dag som den dag då betalningsmottagarens betalkonto krediteras det överförda beloppet.

1b. *gränssnitt för betaltjänstanvändare*: varje metod, anordning eller förfarande genom vilken/vilket betalaren kan lämna en pappersbaserad eller elektronisk betalningsorder till sin betaltjänstleverantör för en betalning, inbegripet en internetbank, en mobil bankapplikation eller en uttagsautomat eller på annat sätt i betaltjänstleverantörens lokaler.

1c. *betalkontonummer*: en unik identifikationskod enligt definitionen i artikel 4.33 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366^{*1}.

1d. *förtecknade personer eller enheter*: fysiska eller juridiska personer, organ eller enheter som är föremål för frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för eller till förmån för dem, antingen direkt eller indirekt, i enlighet med restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget.

^{*1} Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).”

b) Punkt 22 ska ersättas med följande:

”22. *system för betalning av mindre belopp*: ett betalningssystem vars huvudsyfte är att hantera, clara eller avveckla betalningar eller

⁴¹ EUT C [...], [...], s. [...].

autogireringar som i första hand avser mindre belopp, och som inte är ett system för betalning av större belopp.”

- (2) Följande artiklar ska införas som artiklarna 5a–5d:

”Artikel 5a

Expressbetalningstransaktioner

1. Betaltjänstleverantörer som erbjuder sina betaltjänstanvändare en betaltjänst för att sända och ta emot betalningar ska erbjuda alla sina betaltjänstanvändare en betaltjänst som består i att sända och ta emot expressbetalningar.

Denna punkt ska dock inte tillämpas på institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/110/EG eller betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv (EU) 2015/2366.

2. Vid genomförande av expressbetalningar ska betaltjänstleverantörer, utöver de krav som anges i artikel 5, uppfylla följande krav:

- a) De ska säkerställa att betalare kan lämna en betalningsorder för en expressbetalning genom samma gränssnitt för betaltjänstanvändare som de kan använda för att lämna en betalningsorder för andra betalningar.
- b) Efter att ha mottagit en betalningsorder för en expressbetalning ska de omedelbart kontrollera om alla nödvändiga villkor för att hantera betalningen är uppfyllda och om nödvändiga medel finns tillgängliga, reservera beloppet på betalarens konto och omedelbart sända betalningstransaktionen till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör.
- c) De ska säkerställa att alla betalkonton som de förvaltar är nåbara för expressbetalningar 24 timmar om dygnet och varje kalenderdag.
- d) Efter att ha mottagit en expressbetalning ska de omedelbart göra transaktionsbeloppet tillgängligt på betalningsmottagarens betalkonto.

3. När betaltjänstleverantörer tillhandahåller expressbetalningar i euro ska de erbjuda sina betaltjänstanvändare möjligheten att lämna flera betalningsorder som ett paket, om de erbjuder denna möjlighet till sina betaltjänstanvändare för andra typer av betalningar.

4. Betaltjänstleverantörer som avses i punkt 1 och som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta ska erbjuda betaltjänstanvändare tjänsten att ta emot expressbetalningar i euro senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 6 månader efter ikraftträdandet av denna förordning], och tjänsten att sända expressbetalningar i euro senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 12 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].

Betaltjänstleverantörer som avses i punkt 1 och som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta ska erbjuda betaltjänstanvändare tjänsten att ta emot expressbetalningar i euro senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 30 månader efter ikraftträdandet av denna förordning], och tjänsten att sända expressbetalningar i euro senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 36 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].

Artikel 5b

Avgifter för expressbetalningar

1. Eventuella avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut av betalare och betalningsmottagare för att sända och ta emot expressbetalningstransaktioner i euro får inte vara högre än de avgifter som betaltjänstleverantören tar ut för att sända och ta emot andra motsvarande betalningstransaktioner i euro.

2. Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 6 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].

Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 30 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].

Artikel 5c

Avvikelser mellan en betalningsmottagares namn och betalkontonummer i samband med expressbetalningar

1. När det gäller expressbetalningar ska betalarens betaltjänstleverantör kontrollera om de uppgifter om betalningsmottagarens betalkontonummer och namn som lämnas av betalaren överensstämmer med varandra. Om uppgifterna inte stämmer överens ska den betaltjänstleverantören underrätta betalaren om alla upptäckta avvikelser och graden av respektive avvikelse.

Betaltjänstleverantörer ska tillhandahålla denna tjänst omedelbart efter det att betalaren försett sin betaltjänstleverantör med betalningsmottagarens betalkontonummer och namn, och innan betalaren erbjuds möjlighet att auktorisera expressbetalningen.

2. Betaltjänstleverantörer ska säkerställa att upptäckt av och underrättelse om en avvikelse enligt punkt 1 inte hindrar betalare från att auktorisera den aktuella expressbetalningen.

3. Betaltjänstleverantörer ska säkerställa att betaltjänstanvändare har rätt att välja att inte ta emot den tjänst som avses i punkt 1 och ska informera sina betaltjänstanvändare om hur de kan uttrycka ett sådant önskemål om undantag.

Betaltjänstleverantörer ska också säkerställa att betaltjänstanvändare som har valt att inte ta emot den tjänst som avses i punkt 1 senare har rätt att välja att ta emot den tjänsten.

4. Betaltjänstleverantörer ska informera sina betaltjänstanvändare om att en auktorisering av en transaktion trots en upptäckt och underrättad avvikelse eller ett val att inte ta emot den tjänst som avses i punkt 1 kan leda till att medel överförs till ett betalkonto som inte innehas av den betalningsmottagare som angetts av betalaren. Betaltjänstleverantörer ska lämna denna information samtidigt med den underrättelse om avvikelser som avses i punkt 1 eller när betaltjänstanvändaren väljer att inte ta emot den tjänst som avses i den punkten.

5. Den tjänst som avses i punkt 1 ska tillhandahållas betalaren oavsett vilket gränssnitt för betaltjänstanvändare som betalaren använder för att lämna en betalningsorder för en expressbetalning.

6. Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 12 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].

Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 36 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].

Artikel 5d

Kontroll av betaltjänstanvändare med avseende på unionssanktioner i samband med expressbetalningar

1. Betaltjänstleverantörer som genomför expressbetalningar ska kontrollera om deras betaltjänstanvändare är förtecknade personer eller enheter.

Betaltjänstleverantörer ska utföra sådana kontroller omedelbart efter ikraftträdandet av nya eller ändrade restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget och som föreskriver frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga, och minst en gång per kalenderdag.

2. Under genomförandet av en expressbetalning ska betalarens betaltjänstleverantör och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör som är involverade i genomförandet av en sådan betalning inte kontrollera om den betalare eller betalningsmottagare vars betalkonton används för att genomföra expressbetalningen är förtecknade personer eller enheter utöver att utföra de kontroller som avses i punkt 1.

3. En betaltjänstleverantör som har underlåtit att utföra de kontroller som avses i punkt 1 och som genomför en expressbetalning som får en annan betaltjänstleverantör som är involverad i genomförandet av denna expressbetalningstransaktion att inte frysa tillgångar tillhörande förtecknade personer eller enheter, eller att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för sådana personer eller enheter, ska ersätta den ekonomiska skada som orsakats den andra betaltjänstleverantören till följd av sanktioner som ålagts den andra betaltjänstleverantören enligt restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget och som föreskriver frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga.

4. Betaltjänstleverantörer ska uppfylla kraven i denna artikel senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 6 månader efter ikraftträdandet av denna förordning].”

(3) I artikel 11 ska följande punkter införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 4 månader efter ikraftträdandet av denna förordning] fastställa bestämmelser om vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av artiklarna 5a–5d och vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att de tillämpas. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser och åtgärder senast den ... [Publikationsbyrå: ange datum – 8 månader efter ikraftträdandet av

denna förordning] och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella efterföljande ändringar av dessa bestämmelser och åtgärder.

1b. När det gäller sanktioner för överträdelse av artikel 5d ska medlemsstaterna säkerställa att sådana sanktioner omfattar följande:

- a) I fråga om en juridisk person, straffavgifter på upp till minst 10 % av den juridiska personens totala årliga nettoomsättning under det föregående räkenskapsåret.
- b) I fråga om en fysisk person, straffavgifter på upp till minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den ... [Publikationsbyrå: ange datum för ikraftträdandet av denna förordning].

Vid tillämpning av led a och om den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag enligt definitionen i artikel 2.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU^{*2} eller till ett företag som faktiskt utövar ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, ska den relevanta omsättningen vara den omsättning som följer av koncernredovisningen för det yttersta moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.

^{*2} Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).”

Artikel 2

Ändring av förordning (EU) 2021/1230

I artikel 3 i förordning (EU) 2021/1230 ska följande punkt läggas till som punkt 5:

”5. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om artikel 5b.1 i förordning (EU) nr 260/2012 skulle kräva att en betaltjänstleverantör som är etablerad i en medlemsstat som inte har euron som valuta, med avseende på en expressbetalning, tar ut en avgift som skulle vara lägre än den avgift som skulle tas ut för samma betalning om punkt 1 i den här artikeln skulle tillämpas.

Vid tillämpning av första stycket avses med expressbetalning en expressbetalning enligt definitionen i artikel 2.1a i förordning (EU) nr 260/2012 som är gränsöverskridande och uttryckt i euro.”

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Talman

På rådets vägnar
Ordförande